

skaber. Dette må ud fra såvel tilsynsmæssige som pengepolitiske synspunkter anses for ønskeligt.

For at modvirke uhensigtsmæssige konsekvenser af en konsolidering, er der i stk. 6 indsat en dispensationsbeføjelse, så der kan tages højde herfor. Tilsynet med banker og sparekasser kan således undtage fra dels de formelle krav som f.eks. særlige formularer for regnskabsopstilling, fast regnskabsår, løbende indsendelse af statistiske oplysninger m.v., der følger af stk. 3, dels krav med hensyn til de økonomiske forhold i stk. 2. Tilsvarende betragtninger kan være aktuelle for datterselskaber, hvis virksomhed er atypisk i forhold til bank- og sparekassevirksomhed. Endelig foreslås dispensationsbeføjelsen udstrakt til også at gælde forbudsbestemmelsen i stk. 5.

Til nr. 5

I forbindelse med den ovenfor under nr. 3 omtalte ændring af § 45, er det fundet hensigtsmæssigt alene at fastsætte straf for overtrædelse af be-

stemmelsen i stk. 1. Overtrædelse af bestemmelserne i stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, indebærer overtrædelse af et af tilsynet med banker og sparekasser udstedt pålæg, som efter lovens § 53 kan sanktioneres med tvangsbøder.

For overtrædelse af § 48 a, stk. 5, vil de enkelte datterselskaber kunne straffes.

Til § 2

Det foreslås, at bestemmelserne ikke finder anvendelse for bestående banker og sparekasser eller i tilfælde af fusion mellem sådanne.

Da visse af de af bestemmelserne omfattede selskaber har regnskabsår, som ikke er sammenfaldende med kalenderåret, og da gennemførelse af lovforslaget er forbundet med administrative problemer for banker og sparekasser, foreslås i stk. 2, at reglerne første gang finder anvendelse for det regnskabsår, som afsluttes den 31. december 1983. Denne frist kan efter omstændighederne forlænges af tilsynet til den 31. december 1984.